

Çocuklarda Erken Dönemde Teşhis Edilen İskeletsel Maloklüzyonların Doğruluk Oranı

Emre Akçalı¹, Büşra Zeynep Yörük², Banu Kılıç³,

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul, Türkiye.

²Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

³Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye.

Özet

Amaç: Lateral sefalogram, ortodontik tedavi planlaması ve hasta teşhisinin vazgeçilmez bir parçasıdır. Ancak, özellikle erken yaştaki çocuklarda gereksiz radyasyon alımı konusunda endişeler artmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sefalometrik radyografilerden elde edilen kraniyofasiyal verileri standart yüz fotoğraflarından elde edilen benzer verilerle karşılaştırmak ve aralarındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma Bezmialem Vakıf Üniversitesi Ortodonti anabilim dalında yapılmıştır. Çalışmada fakültemize başvuran 6-18 yaş arasındaki 40 çocuk hastanın ilk klinik muayeneleri 20 yıldan fazla tecrübeye sahip ortodontist tarafından ayrıntılı bir şekilde gerçekleştirildi. Hastaların velilerinden detaylı anamnez alındı, ağız içi ve ağız dışı muayene yapılarak iskeletsel sınıflama teşhisi konuldu. Hastaların daha sonra farklı bir ortodontist tarafından aynı klinikte standart muayenesi yapıldı ve tekrar iskeletsel olarak sınıflandı. Sonrasında lateral sefalometrik röntgen filmleri çekilerek bu hastaların ANB değeri esas alınarak iskeletsel sınıflaması belirlendi ve sonuçlar arasındaki doğruluk oranı hesaplandı.

Bulgular: İstatistiksel analizlere göre; ilk tanı ile son tanı arasındaki uyum orta düzeyde (Cohen's Kappa = 0,50; $p < 0,001$), ilk tanı ile sefalometrik sınıflama (ANB) arasındaki uyum orta düzeyde (Kappa = 0,35; $p = 0,007$), son tanı ile sefalometrik sınıflama arasındaki uyum ise yüksek düzeyde (Kappa = 0,65; $p < 0,001$) bulunmuştur. Pearson korelasyon katsayıları da benzer şekilde, ilk tanı-son tanı arasında $r = 0,45$, ilk tanı-sefalometrik sınıflama arasında $r = 0,37$ ve son tanı-sefalometrik sınıflama arasında $r = 0,65$ olarak hesaplanmıştır. Bu sonuçlar, ikinci ortodontistin klinik tanısı ile sefalometrik bulgular arasındaki ilişkinin daha yüksek olduğunu, ancak her üç sınıflama yönteminin de istatistiksel olarak anlamlı düzeyde bir ilişki gösterdiğini ortaya koymaktadır.

Sonuç: Elde edilen veriler yüz fotoğrafı analizinin sefalometrik analizle uyumlu sonuçlar verebildiğini göstermekte olup, özellikle radyasyon maruziyetinin azaltılması gereken erken yaş gruplarında alternatif bir değerlendirme yöntemi olarak kullanılabileceğini düşündürmektedir. Uygun standardizasyon protokollerinin sağlandığı durumlarda, ailelerden alınan detaylı anamnez ile desteklenen fotografik analizler alternatif bir tanı yardımcısı olarak kullanılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sefalometri, Teşhis, Radyasyon, Maloklüzyon.